

РЕШЕНИЕ

№ 2002

гр. София, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 11.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **11774** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 ДОПК.

Образувано е по жалба на „Мегастрой 2015“ ЕООД срещу РА №Р-22220421006081-091-001/13.05.2022г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на НАП – [населено място], потвърден с Решение №1193/01.08.2022г. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП.

В жалбата се твърди, че ревизионният акт е незаконосъобразен, тъй като не са изследвани и анализирани фактическите и правни аргументи, както и не е направен обективен и цялостен анализ на ангажираните доказателства по отношение на спорните фактури. Налице са безспорни писмени доказателства, които надлежно доказват счетоводното отразяване на спорните фактури, договарянето и изпълнението на СМР услугите, ППП, писмения обяснения за предмета на услугите и обектите, хронологии, но единствено поради нередност на доставчика е отказано право на приспадане на ДК. Основанието за отказ на право на данъчен кредит от страна на данъчните органи е общо и бланкетно, а именно: липса на реалност на доставките, поради непредставени документи от страна на преките доставчици. Този извод е необоснован, недоказан и незаконосъобразен, поради липса на основания и доказателства от страна на ревизиращия екип. Налице са реално извършени доставки по спорните фактури, като в подкрепа на това обстоятелство са представени достатъчно писмени доказателства както в хода на ревизионното производство, така и при административното обжалване от страна на жалбоподателя. Константната

съдебна практика е категорична, че ненамирането на доставчика на адреса за кореспонденция и непредставянето на изискваните от него документи в хода на ревизионното производство, не изключват възможността жалбоподателят да представи достатъчно доказателства в подкрепа на тезата си за правомерно упражняване на право на приспадане на данъчен кредит.

Освен изложени аргументи за незаконосъобразност на обжалвания акт, в жалбата е посочена релевантна съдебна практика на ВАС и СЕС.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. В., която поддържа жалбата. Моли да се отмени процесния РА, тъй като са налице безспорни доказателства, относно договаряне, приема – предаване, плащане на спорните фактури, наличие на кадрова обезпеченост от страна на изпълнителите и последващи облагаеми доставки, които са свързани с основния предмет на дейност на жалбоподателя. Пледира и за обявяване на нищожност на РА на две основания. Съставителите на РД, на ЗВР и РА не са притежавали квалифицирани електронни подписи, каквото е изискването на Регламент №910 от 2014г. на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014г. Освен това, ревизията е извършена от екип ревизори към ТД на НАП [населено място], без да е доказана необходимостта да бъде проведена ревизия от друга териториална дирекция на НАП, която не е по седалището на ревизираното дружество. Липсват доказателства за валидно командироване на служителите на НАП В.. Претендира се присъждане на разноски по представен списък в размер на 7150лева.

Ответникът по жалбата - Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. се представлява от юрк. К., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Подчертава, че нито един от доставчиците не е открит на адрес и нето един от тях не е представил в хода на ревизията исканите от органите по приходите документи, с изключение на само един, всички те не разполагат с кадрова обезпеченост да извършат процесните доставки. Във връзка с възражението за нищожност на РА представя писмено становище от 07.03.24г., както и се позовава на актуални решения на ВАС. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съдът, след като се съобрази изложените в жалбата основания, доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220421006081-020-001/ 29.10.2021 г., изменена със ЗВР от 01.02.2022 г. и от 08.02.2022 г., издадени от М. Ц. М. - началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., съгласно Заповед №РД-01-287/10.05.2021г. на директора на ТД на НАП С. и Заповед №З-ЦУ-1659/05.05.2021г. на заместник изпълнителния директор на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „МЕГАСТРОЙ 2015“ ЕООД за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчни периоди от 01.03.2021г. до 31.10.2021г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220421006081-092-001/21.04.2022г. Дружеството не е подало възражение срещу издадения РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22220421006081-091-001 от 13.05.2022 г., издаден от М. Ц. М. – орган, възложил ревизията и Д. Д. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

С РА е установен резултат ДДС за внасяне в размер на 565 600,16 лв., в т.ч. лихви в размер на 39 427,18 лв., при деклариран от дружеството данък за внасяне в размер на

20 173,40 лв. Допълнително установените задължения са в резултат на отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 506 606,46 лв.

Съгласно изложеното в акта, основната дейност на „МЕГАСТРОЙ 2015“ ЕООД през ревизираните периоди е строителство на хидротехнически съоръжения. Дружеството извършва основно хидроизолации на резервоари за питейна вода, строително-монтажни работи за изграждане на топлоизолационни системи, сухо строителство и други СМР.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ от дата 10.11.2021г., 21.01.2022 г. и 01.02.2022 г., с които са изискани първични и вторични счетоводни документи, търговска и счетоводна документация за ревизираните периоди. Представените документи са описани в РД.

Извършено е посещение в счетоводния офис на дружеството, обслужващо ревизираното лице, находящ се в [населено място], [улица], №9-11, ет. 5, офис 1, с цел преглед на първични и вторични счетоводни документи, търговска и счетоводна документация за ревизираните периоди, документирано с Протокол №1444370/30.03.2022 г.

На основание чл. 45 от ДОПК, са извършени насрещни проверки на основни доставчици на ревизираното лице:

С Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П-22221321192079-141-001/31.01.2022 г. е документирана насрещната проверка на „ЕВРОПАРТНЕРС 2000“ ЕООД във връзка с издадени на ревизираното лице 61 фактури в данъчни периоди м. 06, м. 07 и м. 08.2021 г. с ДДС в общ размер на 184 054,79 лв. и предмет на доставките СМР.

С ПИНП №П-222213220038021-141-001/11.04.2022 г. е документирана насрещната проверка на „КАТ 2000 ГМБХ“ ЕООД във връзка с издадени на ревизираното лице 11 фактури в данъчен период м. 06 и м. 10.2021 г. с ДДС в общ размер на 156 265,60 лв. и предмет на доставките СМР.

С Протокол №Р-22220421006081-ППД-001/11.11.2021 г. е приобщен ПИНП №П-22221321118505-141-001/20.08.2021г. и №П-22221521118503-141001/ 16.08.2021г. от извършени на „МИЙТ МАНИЯ 2019“ ЕООД и „СПОРТСТРОЙ 19“ ЕООД насрещни проверки, в хода на предходно ревизионно производство на „МЕГАСТРОЙ 2015“ ЕООД.

„МИЙТ МАНИЯ 2019“ ЕООД е издало на ревизираното лице фактури №[ЕГН]/31.03.2021 г. и №[ЕГН]/15.03.2021 г. с ДДС в общ размер на 40 000,00 лв. и предмет на доставките СМР, а „СПОРТСТРОЙ 19“ ЕООД – 48 фактури в данъчни периоди м. 04 и м. 05.2021 г. с ДДС в общ размер на 125 685,26 лв. и предмет на доставките СМР.

Изготвените ИПДПОЗЛ са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК, поради ненамиране на управителя или упълномощено лице на адреса за кореспонденция. Документи не са представени.

След справка в информационната система на НАП е установено, че процесните фактури са включени в дневника за продажби на доставчиците в периода на издаването им.

Относно „ЕВРОПАРТНЕРС 2000“ ЕООД е установено, че дружество няма открита банкова сметка. В част от издадените фактури, в които е посочен начин на плащане по

банков път е посочена банкова сметка, която не е на „ЕВРОПАРТНЕРС 2000“ ЕООД. Налице са данни за наети 4 лица по трудови правоотношения в „ЕВРОПАРТНЕРС 2000“ ЕООД, за които не са подавани декларации обр. 1 и обр. 6. Дружеството е декларирано основна дейност търговия на дребно с други нехранителни стоки, неквалифицирани другаде и други довършителни строителни дейности. При извършени други контролни производства – насрещни проверки във връзка с доказване реалността по издадени от дружеството фактури, включително и към „МЕГАСТРОЙ 2015“ ЕООД, „ЕВРОПАРТНЕРС 2000“ ЕООД системно не изпълнява задълженията си за представяне на изисканите доказателства.

Относно „КАТ 2000 ГМБХ“ ЕООД е установено, че за проверявания период във всички издадени фактури, в които е посочен начин на плащане по банков път е вписана банкова сметка, която не е на „КАТ 2000 ГМБХ“ ЕООД, а по фактурите, в които е посочено плащане в брой, липсват касови бележки. За м. 06.2021г. не са подавани декларации обр. 1 и обр. 6, а за м. 10.2021 г. е подадена декларация обр. 1 за 1 лице на длъжност продавач-консултант. Декларирана е основна дейност търговия на дребно в неспециализирани магазини с разнообразни стоки.

На дружеството е извършена ревизия по ЗДДС, за периода от 18.06.2021 г. до 31.07.2021 г., приключила с РА №Р-22221321004859-092-001/28.01.2022 г., с който е установено, че за ревизирувания период „КАТ 2000 ГМБХ“ ЕООД не е действащо дружество и не са налице данни за извършвана реална икономическа дейност.

Относно „МИЙТ МАНИЯ 2019“ ЕООД е установено, че за м. 03.2021 г. дружеството е подало декларация обр. 1 за 1 лице на длъжност консултант по управление. Декларирана е основна дейност ресторанти и заведения.

Относно „СПОРТСТРОЙ 19“ ЕООД е установено, че м. 04 и м. 05.2021 г. дружеството е подало декларация обр. 1 за 2 лице на длъжност продавач – консултант. Декларирана е основна дейност търговия на дребно с други нехранителни стоки, неквалифицирани другаде.

При извършеното посещение в офиса на ревизираното лице са представени: Рамков договор за изпълнение на СМР от 01.04.2021 г., сключен с „ЕВРОПАРТНЕРС 2000“ ЕООД и фактури за м. 07 и м. 08.2021 г., издадени от това дружество, Договор за извършване на СМР от 20.03.2021 г., сключен с „СПОРТСТРОЙ 19“ ЕООД и фактури, Рамков договор за извършване на СМР от 15.05.2021 г., сключен с „КАТ 2000 ГМБХ“ ЕООД и фактури. Към фактурите за м. 06.2021 г. от „КАТ 2000 ГМБХ“ ЕООД с посочен начин на плащане в брой липсват касови бонове, а представените банкови извлечения не са обвързани с конкретни документи.

Относно всички доставчици е установено, че не са представени приемо-предавателни протоколи, документи по ЗУТ, присъствени форми и други съпътстващи услугите доказателства. Не са посочени обектите, където са извършени услугите, доказателства за последваща продажба и т.н.

Въз основа на изложеното е формиран извод за липса на реални доставки на услуги по процесните фактури, поради което и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, ал. 2 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, „МЕГАСТРОЙ 2015“ ЕООД е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по тях в общ размер на 506 005,65 лв.

В хода на съдебното производство е прието заключение на назначената съдебно – техническа компютърна експертиза. Въз основа на изложеното в констативно съобразителната част, експертизата дава следното заключение:

След преглед и изследване на електронните подписи, положени върху ЗВР, РД и РА,

експертизата констатира, че представителя на органа, възложил ревизията - М. Ц. М., на длъжност Началник на сектор, ръководителят на ревизиращия екип - Д. Д. Н., на длъжност Главен инспектор по приходите и членът на ревизиращия екип - Е. Н. И. – Главен инспектор по приходите са притежавали валидни удостоверения към датата на подписване на оспорените документи, но не са притежавали квалифицирани електронни подписи. Издадените електронните документи, обект на изследване не са подписани с квалифицирани електронни подписи по смисъла на Регламент № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 година.

Относно съдържанието на КЕП и уникалната идентичност на лицата липсва еднозначно определяне на физическите лица, подписващи документите и сочени като техни автори – имената са написани на латиница, не фигурира ЕГН или друг идентификатор, издаден от държавен орган, който еднозначно да определя лицето притежател на подписа.

От наличните по делото доказателства следват изводите:

- подписите на документите не установяват еднозначно и категорично подписването на електронните документи с квалифициран електронен подпис от посочените като техни автори лица и не са КЕП по смисъла на Регламента.

-не са спазени изискванията относно съдържанието на електронните сертификати/подписи/ и в частност тяхната пълнота, като регламентирано съдържание на електронните подписи.

- не се удостоверява уникалната идентичност на лицето, което подписва документа.

Установява се дата на подписване на документите ЗВР, ДР и РА към момента на подписване, която дата е от локалната работна станция, на която са положени подписите. Времето, в което са подписани документите е взето от системата на НАП, а не от квалифициран доставчик за квалифицирано удостоверяване на време. Следва изводът, че липсва квалифициран електронен времеви печат на титуляра към момента на подписване.

Услугата по квалифицирано валидиране на квалифицирани електронни подписи може да се предоставя единствено от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги. Заявяването на издаването на електронни подписи пред доставчика на удостоверителна услуга и получаването се извършва от представители на НАП. Електронните подписи са издадени чрез базово удостоверение. Няма как да се установи дали хартиените носители, върху които доставчика на удостоверителни услуги е вписал първоначалния PIN на електронните подписи, нито дали всеки един служител на НАП от получилите електронни подписи е разполагал с едноличен контрол за целия период на тяхната валидност със срок на валидност на КЕП до 1/една/ година или 3 / три/ години.

Не е налице възможност за квалифицирано валидиране на подписите, съответно положените електронни подписи от органа възложил ревизията М. Ц. М., на длъжност Началник на сектор и ръководителя на ревизиращия екип - Д. Д. Н., на длъжност Главен инспектор по приходите и членът на ревизиращия екип - Е. Н. И., Главен инспектор по приходите, в съответствие с изискванията на чл.32, параграф 1, б."а", във връзка с б. „б", „д", „е", „з", и „и" от Приложение I "Изисквания към квалифицираните удостоверения за електронни подписи към Регламент №910/2014г. на Европейския парламент и на Съвета от 23.04.2014г. и чл. 32, параграф 1 б."г" и чл.32, параграф 1, б. „з", вр. с чл.26, б. „г" от Регламента.

Процесуалният представител на ответника е възразил срещу кредитирането на

заклучението на вещото лице, като се е позовал на постановеното от ВАС Решение №12498/14.12.2023г., в което се казва, че издадените на органите по приходите класифицирани електронни подписи съответстват на Регламента.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи: Жалбата е допустима, като подадена в срок и от лице, което има правен интерес. Разгледана по същество се явява ОСНОВАТЕЛНА.

В хода на ревизионното производство е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като екипът, който е извършил ревизията не е разполагал с териториална компетентност за това, видно от приложените по делото доказателства.

Чл. 7, ал.1 от ДОПК предвижда, че актовете по този кодекс се издават от орган по приходите, съответно от публичен изпълнител от компетентната териториална дирекция.

Съгласно чл. 8, ал.1 от ДОПК компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите относно производствата по този кодекс, освен ако е предвидено друго, е: по т. 3. териториалната дирекция по седалището на местните юридически лица. Безспорно е установено по делото и не се спори, че към датата на издаване на Заповедта за възлагане на ревизията 29.10.2021г. седалището и адреса на управление на „Мегастрой 2015“ ЕООД е в [населено място], [улица], ет.2, ап.5.

Чл.12, ал.6 от ДОПК (ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 01.01.2021 г.) въвежда изключение, че правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор.

В съответствие с горната разпоредба, в чл.10 от Закона за Националната агенция за приходите, който е устройствен закон, е добавена нова алинея 9 (ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 01.01.2021 г.), която дава възможност при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции, изпълнителният директор или оправомощено от него лице да може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

Ревизионното производство в случая е започнало със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22220421006081-020-001/29.10.2021г., издадена от М. Ц. М. – началник сектор при ТД на НАП В.. Всички останали заповеди за изменение на посочената заповед са издадени също от този служител на ТД на НАП В.. В Решение №1193/01.08.2022г. на Директора на дирекция „ОДОП“ С. е посочено, че М. Ц. М. е оправомощен съгласно Заповед № РД-01-287/10.05.2021г. на Директора на ТД на НАП С. и Заповед № 3-ЦУ-1659/05.05.2021г. на зам. изпълнителния директор на НАП. На лист 24 от делото е приложена № 3-ЦУ-1659/05.05.2021г. на зам. изпълнителния директор на НАП, издадена на основание чл.12, ал.6 от ДОПК. Според същата, зам. изпълнителният директор на НАП определя по списък органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК, като по т.2 от ТД на НАП В. под номер първи е записан М. Ц. М. – Началник

сектор „Ревизии“ .

Заповед № РД-01-287/10.05.2021г. на Директора на ТД на НАП С. (на лист 22) е издадена на основание чл.11, ал.3 от Закона за НАП, във вр. с чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК и заповед № 3-ЦУ -1659/05.05.2021г. на зам. изпълнителния директор на НАП, като с нея функциите на компетентен орган по чл.112 , ал.2, т.1 от ДОПК, считано от 10.05.2021г. се изпълняват от служителите, за които не се прилагат правилата на чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК, като под №3 фигурира М. Ц. М. – Началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В..

При разглеждане на въпроса за законосъобразността на РА, издаден в резултат на проведеното по силата на посочените заповеди ревизионно производство, първо следва да се провери дали той е бил валидно издаден. Ето защо, като се запозна с представената съдебна практика и обсъди направеното от адвокат В. възражение за нищожност, съдът намира, че липсва териториална компетентност на органа, възложил ревизията М. Ц. М., който е служител на ТД на НАП В., по следните съображения:

Ревизионното производство започва със заповед за възлагане на ревизията и в нея съгласно разпоредбата на чл. 113, ал. 1 ДОПК се съдържат данни за ревизираното лице, ревизиращите органи по приходите и ръководителят на ревизията, срокът, за който ревизията ще се извършва, ревизираният период, видове ревизирани задължения за данъци и /или осигурителни вноски, както и други обстоятелства, които имат значение за конкретната ревизия. В разпоредбата на чл. 112, ал. 2 ДОПК е указано кой може да издава ЗВР, а това са по т. 1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция и по т. 2. изпълнителният директор на НАП или определен от него заместник изпълнителен директор - за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. В тази разпоредба законодателят е регламентирал, че когато ревизията се възлага със заповед на изпълнителния директор на НАП или определен от него заместник директор, то тогава не се прилага чл. 8 ДОПК. С нея се определя компетентната териториална дирекция съобразно седалището на юридическото лице, постоянният адрес на физическото лице, адресът на управление на неперсонифицираните дружества и осигурителни каси и т.н.

Разпоредбата на чл. 10, ал. 8 ЗНАП предвижда при необходимост ИД на НАП или чрез оправомощаване от него на заместник ИД на НАП да се издаде заповед, с която служители от една териториална дирекция да преминат в друга с изрично командироване от съответния компетентен териториален директор. В процесния случай не е налице такова преминаване от една дирекция в друга, поради което не е било необходимо и командироване на органи по приходите от ТД на НАП - П. в ТД на НАП –С., в какъвто смисъл е становището на процесуалния представител на жалбоподателя. Хипотезата, относима за случая е тази на чл. 10, ал. 9 ЗНАП, според която отново при необходимост, законодателят е въвел правомощие ИД на НАП или упълномощен негов заместник, със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват функции в друга териториална дирекция по отношение на лица, за които не се прилагат правилата на чл. 7,

ал. 1 и чл. 8 ДОПК. Предвидено е в чл. 10, ал. 9 ДОПК служителите от другата териториална дирекция да осъществяват функциите в другата териториална дирекция за части от работното време и без промяна мястото си на работа, следователно командироване не се налага.

В административната преписка не се открива заповедта, с която Изпълнителният директор на НАП е оповомощил Зам. изпълнителния директор на НАП П. Д. да издаде заповедта по чл.12, ал.6 от ДОПК.

Заповед № РД-01-287/10.05.2021г. на Директора на ТД на НАП С. е по чл. 112, ал. 1, т. 1 ДОПК и с нея са посочени поименно кои органи по приходите могат да възлагат ревизии на територията на цялата страна, между които е и възложителят на процесната ревизия. Посоченият списък в заповедта на директора на ТД на НАП – С. обаче, не е достатъчен, за да обоснове необходимостта от прилагане на изключението, а не на правилото, определящо териториалната компетентност по ДОПК в чл. 7, ал. 1 и чл. 8 ДОПК. В чл. 10, ал. 9 ЗНАП се урежда как служителите от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа, но само при необходимост, а в случая мотивировка в този смисъл няма. Не е ясно какво налага ревизията да се възложи от орган на приходите при ТД на НАП - В., като се има предвид, че цитираната разпоредба на ЗНАП и чл. 12, ал. 6 ДОПК са изключение от принципа, заложен в чл. 7, ал. 1 и чл. 8 ДОПК за обсега на териториалната компетентност.

Липсата на мотиви, обосноваващи необходимостта да се приложи изключението по чл. 12, ал. 6 ДОПК, във връзка с чл. 10, ал. 9 ЗНАП опорочава възлагането и извършването на ревизията, съответно води до издаването на ревизионния акт от некомпетентни органи, поради което следва същият да се прогласи за нищожен. В същия смисъл са Решение № 4425 от 26.04.2023 г. по адм. д. № 7761/2022 г., VIII отд. на ВАС, Решение № 26 от 04.01.2024 г. по адм. д. № 5816/2023 г., VIII отд. на ВАС, Решение № 176 от 09.01.2024 г. по адм. д. № 6611/2023 г., VIII отд. на ВАС, Решение № 2131 от 22.02.2024 г. по адм. д. № 6767/2023 г., I отд. на ВАС, Решение № 2127 от 22.02.2024 г. по адм. д. № 6952/2023 г., I отд. на ВАС.

Освен горното, според заключението на вещото лице подписите на ЗВР, РД и РА не установяват еднозначно и категорично подписването на електронните документи с квалифициран електронен подпис от посочените като техни автори лица и не са КЕП по смисъла на Регламент №910/2014г. на Европейския парламент и на Съвета от 23.04.2014г. Съдът няма причина да не кредитира заключението на вещото лице, което разполага със специални знания в областта на електронните технологии, отговорило е задълбочено и изчерпателно на всички поставени му въпроси, включително и на зададените при изслушването в съдебно заседание. Това е допълнително основание РА да бъде прогласен за нищожен, тъй като при тези изводи на вещото лице, посочените документи се явяват неподписани.

Останалите възражения развити в жалбата, поради които се иска отмяна на РА като незаконосъобразен при невалидно издаден РА е безпредметно да се

обсъждат.

При този изход на делото на жалбоподателя се дължат претендираните разноски в размер на 7150 лева, представляващи платен депозит за вещо лице, държавна такса и възнаграждение за адвокат.

Предвид изложеното и на основание чл. 160, ал. 5 от ДОПК, вр. с чл.173 от АПК Административен съд София-град, 11 състав

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА по жалба на „Мегастрой 2015“ ЕООД за НИЩОЖЕН РА №Р-22220421006081-091-001/13.05.2022г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на НАП – [населено място], потвърден с Решение №1193/01.08.2022г. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП.

ИЗПРАЩА на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, вр. чл. 160, ал. 5 от ДОПК делото като преписка на Директора на Териториална дирекция на НАП – С. за възлагане на нова ревизия.

ОСЪЖДА Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при ЦУ на Национална агенция по приходите да заплати на „Мегастрой 2015“ ЕООД сумата от 7150 /седем хиляди сто и петдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: